

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคดีวิดีโอ

นายรณพีเป็นพนักงานเทศบาลเมืองจตุรพักตรพิมานถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและถูกลงโทษไล่ออกจากราชการได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าว ได้แก่คดีวิดีโอที่บันทึกจากกล้องโทรศัพท์เคลื่อนที่ และคดีวิดีโอที่บันทึกจากกล้องวงจรปิด แต่เทศบาลเมืองจตุรพักตรพิมานปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า คดีวิดีโอที่บันทึกจากกล้องโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นพยานวัตถุที่อดีตนายกเทศมนตรีเมืองจตุรพักตรพิมานบันทึกไว้ขณะสนทนากับนายรณพี และมีเจ้าหน้าที่คนอื่นอยู่ด้วย เป็นคดีวิดีโอที่บรรยายถึงเหตุการณ์ความเป็นมาของเรื่อง การรวบรวมเงิน การนำของบรรจุเงินสดมาเสนอให้อดีตนายกเทศมนตรีเมืองจตุรพักตรพิมาน ส่วนคดีวิดีโอที่บันทึกจากกล้องวงจรปิดเป็นภาพที่บันทึกจากกล้องวงจรปิดของเทศบาลเมืองจตุรพักตรพิมาน แสดงภาพนายรณพีนำบุคคลภายนอก จำนวน ๒ คน เดินเข้ามาบริเวณหน้าห้องอดีตนายกเทศมนตรีเมืองจตุรพักตรพิมาน ดังนั้น ข้อมูลในคดีวิดีโอทั้งสองคลิปจึงมีภาพของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย ซึ่งเทศบาลเมืองจตุรพักตรพิมานไม่สามารถลบหรือตัดทอนภาพของบุคคลอื่นออกได้ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่ง บุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นายรณพีจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ พยานหลักฐานคดีวิดีโอที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงใช้สรุปการสอบสวนว่านายรณพีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ว่าสำนวนการสอบสวนทางวินัยนั้นมีการชี้มูลความผิดอาญาด้วย และอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานสอบสวนและคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายน้อยมากเมื่อเทียบกับสิทธิของนายรณพีที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนายรณพีได้รับโทษไล่ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากคดีวิดีโอดังกล่าวปรากฏภาพใบหน้าของบุคคลอื่นอยู่ด้วย หากมีการนำไปเผยแพร่หรือเปิดเผยโดยวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อปกป้องส่วนได้เสียของนายรณพีเท่านั้น ก็จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลที่สามโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองจตุรพักตรพิมานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ นายรณพี โดยมีเงื่อนไขให้นายรณพีใช้คดีวิดีโอดังกล่าวเฉพาะเพื่อการดำเนินการทางคดีหรือทางกฎหมายเพื่อปกป้องสิทธิของนายรณพีเท่านั้น

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒ ๒๘๓ ๔๖๗๘ - ๗๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๕๓/๒๕๖๘)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน

เรื่องนี้ ผู้ขอข้อมูลข่าวสารต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ตนเป็นผู้ร้องเรียน แต่ผู้ร้องเรียนไม่มีส่วนได้เสียกับเรื่องที่ร้องเรียน กรณีนี้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารจะต้องเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารหรือไม่

นายจรุงได้ร้องเรียนโรงเรียนนกกแก้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินการเรื่องร้องเรียนเสร็จสิ้นแล้ว นายจรุงได้มีคำขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดสุพรรณบุรี ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ นายจรุงจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ รายงานการตรวจสอบ รายชื่อเจ้าหน้าที่หน่วยรับตรวจที่เกี่ยวข้อง ความเห็นของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามลำดับชั้น และเอกสารหลักฐานประกอบการตรวจสอบ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แจ้งสรุปสาระสำคัญของผลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนให้นายจรุงทราบแล้ว ซึ่งนายจรุงมีฐานะเป็นผู้ร้องเรียนโรงเรียนนกกแก้ว แม้การตรวจสอบเรื่องร้องเรียนจะเสร็จสิ้นลงแล้ว แต่เมื่อนายจรุงมิได้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องที่ร้องเรียนแต่อย่างใด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสุพรรณบุรีได้แจ้งสรุปสาระสำคัญของผลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนให้นายจรุงทราบจึงเป็นการเพียงพอที่นายจรุงจะใช้ตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสของการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสุพรรณบุรีได้แล้ว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปรษณีย์สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒ ๒๘๓ ๔๖๗๘ - ๗๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๖๘/๒๕๖๘)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

นายदनัยวัชรซึ่งเป็นผู้นำชุมชนได้รับคำร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานผลิตยางแผ่นของนายสหโกชน์ นายदनัยวัชรจึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลเมืองหนองผักแว่นเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของนายสหโกชน์ ซึ่งประกอบด้วย คำขอรับใบอนุญาต การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน (แบบ คท.๑) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ใบอนุญาตตั้งโรงทำยาง และใบอนุญาตค้ายาง แต่เทศบาลเมืองหนองผักแว่นปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล นายदनัยวัชรจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ คำขอรับใบอนุญาต การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน (แบบ คท.๑) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ใบอนุญาตตั้งโรงทำยาง และใบอนุญาตค้ายางของนายสหโกชน์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งเป็นการประกอบกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในเขตพื้นที่ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการของเทศบาลเมืองหนองผักแว่น ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองหนองผักแว่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้นายदनัยวัชรทราบ โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน อายุ สัญชาติ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน หมายเลขโทรศัพท์ ของนายสหโกชน์ และชื่อ ชื่อสกุลของผู้ให้ความคิดเห็นที่ปรากฏในแบบ คท.๑ เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒ ๒๘๓ ๔๖๗๘ - ๗๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร (ที่ วท ๑๙/๒๕๖๘)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

เรื่องนี้ ผู้ขอข้อมูลข่าวสารถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาในข้อหากระทำอนาจาร ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการรักษาตัวของผู้เสียหายเพื่อนำไปต่อสู่อัยการคดี กรณีนี้ หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารจะต้องเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารหรือไม่ เรามาดูกัน

นายพงษ์พันธ์ซึ่งเป็นอดีตครูประจำชั้นเด็กหญิงมะขินได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาข้อหากระทำอนาจารเด็กหญิงมะขินได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารจากโรงพยาบาลบ้านตลาดเกี่ยวกับประวัติเวชระเบียนการเข้ารับรักษาตัวของเด็กหญิงมะขิน แต่โรงพยาบาลบ้านตลาดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นไปตามระเบียบการขอสำเนาเวชระเบียนและการรักษาความลับเวชระเบียนผู้ป่วย เนื่องจากนายพงษ์พันธ์ไม่ใช่ญาติสายตรงหรือผู้ปกครองของเด็กหญิงมะขิน นายพงษ์พันธ์จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ ประวัติการเข้ารับรักษาตัวของเด็กหญิงมะขิน โดยผู้ปกครองเด็กหญิงมะขินได้นำเด็กหญิงมะขินตรวจร่างกายเพื่อดำเนินคดีกับนายพงษ์พันธ์ ซึ่งเป็นครูประจำชั้นเด็กหญิงมะขินในข้อหากระทำอนาจารที่โรงพยาบาลบ้านตลาด และนำผลการตรวจของโรงพยาบาลบ้านตลาดไปดำเนินคดีอาญาต่อนายพงษ์พันธ์ ดังนั้น ประวัติการเข้ารับรักษาตัวของเด็กหญิงมะขิน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล รวมทั้งเป็นข้อมูลสุขภาพของบุคคล ซึ่งได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดว่าหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ และการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินคดีอาญาซึ่งนายพงษ์พันธ์สามารถใช้สิทธิทางศาลได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การที่โรงพยาบาลบ้านตลาดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นชอบแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒ ๒๘๓ ๔๖๗๘ - ๗๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ พส ๑๔/๒๕๖๗)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

การเปิดเผยเอกสารลับที่เป็นรายงานและสำนวนการไต่สวน

เรื่องนี้เป็นกรณีการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานและสำนวนการไต่สวนที่เป็นเอกสารลับของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) เกี่ยวกับคำสั่งไล่ออกจากงาน มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไร

นายพิสิทธิ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานและสำนวนการไต่สวนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) จากสำนักงานธรรมติรัฐกิจ กรณีที่ไล่ออกจากงาน โดยสำนักงานธรรมติรัฐกิจปฏิเสธการเปิดเผยรายงานและสำนวนการไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. เนื่องจากมีข้อห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารลับที่มีอาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายพิสิทธิ์จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ตามที่นายพิสิทธิ์ขอข้อมูลรายงานและสำนวนการไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. จากสำนักงานธรรมติรัฐกิจ ที่มีคำสั่งไล่ออกจากงานไปแล้วนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะของบุคคล รายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส หรือผู้ซึ่งเป็นพยาน และการกระทำอันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวเท่านั้น ไม่ได้ห้ามเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด และวรรคสาม ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้นรวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน ไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างดำเนินการ จนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าว เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติแล้ว ดังนั้น จึงไม่ต้องห้ามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ นายพิสิทธิ์ในฐานะผู้ถูกลงโทษไล่ออกจึงสมควรได้ทราบข้อมูลเพื่อนำไปปกป้องสิทธิ แม้ข้อมูลข่าวสารจะกำหนดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตาม ข้อ ๒๔ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานธรรมติรัฐกิจ เปิดเผยรายงานและสำนวนการไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยปกปิดชื่อ ชื่อสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ตำแหน่ง หมายเลขประจำตัวประชาชน ชื่อและชื่อสกุลของบิดา มารดา ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ประวัติการทำงาน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนบุคคลอื่น และข้อความอื่นใดที่ทำให้ทราบถึงผู้ให้ปากคำ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ - ๗๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๐๗/๒๕๖๘)

นายอาทิตย์ จรจรัส นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”